

Kend dig selv

Livet og skolegangen på OG har først og fremmest været lærerig. Vi er blevet en hel del klogere, og næsten både veluddannede og velopdragne. Måske fordi gymnasiet blandt meget andet ofte karakteriseres som en alment dannende institution, der skaber elever, der har et højt kompetenceniveau inden for en bred vifte af fag. Særligt for netop STX, gymnasiet, er den stærke sociale profil, hvor fokus ikke kun er på den almene faglige dannelse, men også på den menneskelige dannelse – gymnasiet er nemlig ikke blot en uddannelsesinstitution, men på mange måder også en social opdragelsesinstitution.

På OG opdrager man i fællesskab på hinanden under den fællesnævner, der kendes som OG-ånden. OG-ånden er foranderlig og ændres sideløbende med elevernes udvikling og er således, som ånder er flest: en svævende, mangefacetteret og nærmest spirituel substans af værdier, symboler og idealer, der defineres af de, der bekender sig til ånden.

Solidaritet, fællesskab, tryghed, samhørighed og samvær er nogle af de ord, vi oftest bruger om OG-ånden, som vækkes til live og udbygges ved hver skolestart, når introforløbet begynder.

Introforløbet er helt unikt og meget karakteristisk for OG. Dets fornemmeste opgave at skabe sammenhold og tryghed fra starten, og introforløbet former og forbereder os til at møde den daglige skolegang på gymnasiet, som i ordets bedste og bredeste forstand er udfordrende. De forhindringer, der stilles i vejen for eleverne og de mennesker, der hjælper os over og uden om dem, former os ikke kun i introforløbet, men gennem hele gymnasiet. Hver gang, vi er blevet mødt med udfordringer har vi skullet (gen)finde fodfæste, og vi er ofte snublet i vores forsøg.

Set i retrospekt er det først og fremmest den menneskelige og personlige lærdom om livet, som er vokset i min gymnasietid. Der er nemlig rigeligt med visdom at hente på OG, hvor der over døren til hvert klasselokale og i skolens kantine er citater, ordsprog og -spil om livet, og blandt mine favoritter er: *"At vove er miste fodfæstet for en tid – ikke at vove, er at miste sig selv."*

Jeg synes, det er kloge ord, som jeg vil tage med mig ud af gymnasiet. Jeg har stortrivedes på OG, men hvor tryk jeg end har følt mig i den næsten børnehavagtige regnbueindretning af blomsterranker, polkaprikker og visdomsord, har jeg til tider også følt mig usikker på trods af OG's enormt imponerende resultater i samtlige trivselsundersøgelser. Usikker på min fremtid, usikker på mine

valg og usikker på mig selv. Ofte har min egen usikkerhed resulteret i en for ringe accept af fejltrin både fra min egen og fra andres side.

En smule usikkerhed i ungdommen er ganske givet ikke til at undgå, og usikkerhed medfører ikke mistrivsel, men det er vigtigt at give mennesker respekt og plads til at træde ved siden af og lære at acceptere fejltrin og blive klogere. Det er netop dét, OG har udstyret os med: Videbegær og nysgerighed, og den lærevillighed bør udnyttes, for der er stadig meget, vi ikke har lært, om end vi bliver klogere.

Fremtiden skal være lærerig, om man er gammel, kommende eller nuværende elev på Ordrup Gymnasium. Hvo intet vover – intet vinder, og vi skal være parate til at vove at miste fodfæste, hvis vi vil vinde en plads nærmere på den selvsikkerhed, jeg forestiller mig definerer voksenverdenen og voksne mennesker. Eller bare en førsteplads i trivselsundersøgelsen.

Jeg er ikke helt sikker, men jeg tror, OG kan hjælpe os med at lære os selv bedre at kende, hvis vi tør.